

Crearea lumii noastre

Buna dragul meu. Studiul in aceasta saptamana ne va vorbi despre puterea lui Dumnezeu descoperita in actul creerii lumii – putere pe care multi crestini refuza sa o accepte. E chiar ciudat si greu de inteles cum un crestin nu poate crede ca Dumnezeu detine o astfel de putere. Dar din nefericire exista persoane care se numesc pe sine evolutionisti – teisti. Ce inseamna acesta? Este o maniera de infiltrare disimulata a evolutionismului in ideologia creationista. Conform acestui sincretism ideologic Dumnezeu a creat materia dupa care a lasat-o sa se organizeze singura pe parcursul a milioane de ani, dand nastere vietii si universului. Aceasta idee poate parea chiar ridicola, dar in realitate este foarte periculoasa. O persoana care nu are o experienta reala in relatia sa cu Dumnezeu, este capabila sa se agate de orice idee noua cu scopul de asi umple golul din sufletul sau.

Evolutionismul teist nu este altceva decat o tradare a creationismului, dar in acelasi timp este si o tradare a evolutionismului, dupa cum se spune in tara mea: „Nu este furnica, nici urs, este orice altceva numai teologie nu!”. Si cu toate acestea, nu sunt putine persoanele care traiesc in aceasta confuzie incercand sa armonizeze relatarea in cartea Genezei cu teoria evolutionista. Multi crestini s-au lasat inelati de asa zisele evidente in favoarea evolutionismului care se pare a fi atat de puternice incat fac absolut necesara o reinterpretare a relatarii in Geneza.

Ce este ceea ce de fapt crede evolutionismul teist? In primul rand si inainte de toate, el crede in teoria evolutionista. Dar cu toate acestea incerca sa il mentina si pe Dumnezeu in acest scenariu. Dar in realitate ei doresc sa se mentina intr-un punct neutru, intre doua filozofii complet diferite. Dar Biblia este foarte clara: Dumnezeu a creat pamantul cu un scop bine determinat. In primele trei zile a pregatit pamantul, pentru ca apoi incepand cu a patra zi a inceput sa il umple. In ce-a de a sasea zi a creat fiinta umana, pentru ca aceasta sa se bucure de tot ceea ce crease. Nimic nu a aparut ca si o intamplare, totul a fost planificat si s-a realizat conform acestui plan care reflecta vointa divina. De aceea Dumnezeu a spus ca „toate sunt foarte bune”.

Ideea ca Dumnezeu a creat materia pe care apoi a lasat-o sa isi urmeze propriul curs evolutiv, este absurda din punct de vedere biblic. Dumnezeu nu face nimic fara un scop precis. De ce ar fi creat materia pentru ca apoi sa o lasa in voia soartei?

Isaia 45,18 spune:

„¹⁸ Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: "Eu sunt Domnul, și nu este altul!"

Reusesti sa intelegi din acest paragraf adevaratul scop al creatiei divine? Pentru ca sa fie locuit, spune Isaia.

Sa mergem acum la partea a doua a studiului. Sa citim Gen 1,3-5:

„³ Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.

⁴ Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.

⁵*Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.*”

De aici vom desprinde mai multe idei importante.

În primul rând, vedem că lumina a venit la existență în urma poruncii divine „*Dumnezeu a zis: să fie lumina, și a fost lumina.*”. Înainte de aceasta nu a existat lumina? Ba da, exista. Ioan spune: „*În El era viața, și viața era lumina oamenilor.*” Atunci cum spune Moise că lumina a fost creată în prima zi? În acea zi a apărut lumina pe pământ, și a iluminat întunericul conform poruncii lui Dumnezeu, dar ea deja exista. Lumina nu vine de la soare, ci ea își are originea în Dumnezeu. El este mai presus de soare, pentru că acesta este numai o creație a Sa.

A doua idee importantă ne spune că Dumnezeu a văzut că pământul era bun. Acest mod de a vedea nu este unul fizic – a vedea cu ochii – ci o manieră de a judeca la o anumită concluzie.

Este ca și cum o mamă care pregătește camera viitorului său născut, aranjează un obiect aici, altul acolo, dând un pas înapoi, uitându-se și văzând că totul, încetul cu încetul, capătă imaginea a ceea ce și-a dorit. Acesta este modul de „*a vedea*” a lui Dumnezeu. Mama se uita la toate și spune: „*ooo, este minunat!*”. Așa a spus și Dumnezeu: „*Totul este foarte bun*”. Acest mod de a gândi a lui Dumnezeu, nu te face pe tine să te simți ca și un fiu dorit și iubit?

A treia idee din text ne spune că „*Dumnezeu a despartit lumina de întuneric*”, iar lumina a numit-o zi iar întunericul l-a numit noapte. Vezi, încă din prima zi, Dumnezeu a stabilit principiul separării, el nu numai că a separat lumina de întuneric, ci și ziua de noapte. Apoi, mai târziu a separat apele de jos cu cele de sus. Apoi a separat pământul de ape. Știi ce vrea să ne transmită principiul separării? Prin intermediul lui Moise Dumnezeu a poruncit poporului Israel să se pastreze separat de celelalte națiuni păgâne care îl înconjurau. Iar astăzi continuă să întrebe pe poporul său creștin: „*Ce legătură poate exista între lumina și întuneric, între dreptate și nedreptate, între Hristos și Satana?*”

Să ne întoarcem la cea dintâi zi a creației. Dumnezeu a numit lumina – zi și întunericul – noapte. Dar apoi mulți întreabă: „*cum se face ca era zi și noapte, dacă soarele a fost creat doar a patra zi?*” Relatarea biblică ne spune că în a patra zi Dumnezeu a făcut luminătorii cerului. De asemenea știm că o zi este formată din întuneric și o perioadă de lumina „*a fost o seară și apoi a fost o dimineață și aceasta a fost ziua...*”. De aceea trebuie să înțelegem că se vorbește despre o zi de 24 de ore literale. Nu erau zile simbolice, nici perioade de mii de ani, așa după cum gândesc unii, acest lucru îl vom analiza mai în detaliu puțin mai târziu.

Să ne concentrăm asupra celui de al treilea punct al lecției. Să citim Geneza 1.6-8:

„⁶*Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape."*

⁷*Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.*

⁸*Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.*”

Știi prietenul meu, mulți dintre cei care caută să discrediteze ceea ce spune Biblia, spun că firmamentul nu avea cum să fie creat în a treia zi pentru că textul spune că Dumnezeu a numit firmamentul cer, când de fapt cerul fusese făcut înainte de prima zi. Pentru că sta scris „*La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul*”. De aceea conform criticilor, firmamentul nu putea fi creat în a doua zi. Răspunsul la această obiecție este simplu, versetul 1 este o declarație generală cu privire la ceea ce s-a întâmplat la creație, o imagine de ansamblu, pe când următoarele versete vin să completeze această imagine cu detalii.

Să vă dau un exemplu: „*am ajuns acasă și am servit prânzul.*” Punct! Acesta ar fi versetul întâi.

Apoi incepand cu versetul 2 adaug detaliile: „, am ajuns la amiaza, eram foarte flamand iar atunci cand am intrat in casa aroma imbietoare a mancarii m-a invaluit. Atunci a aparut sotia mea iubita aducand o farfurie de mancare de linte foarte apetisanta...”etc.

In felul acesta urmand acest rationament nu avem de ce sa intelegem ca se vorbeste despre un cer in versetul intai si despre un altu lin versetul doi. E simplu. Dar atunci cand se doreste a se pune sub semnul indoielii ceva, nimeni nu te poate convinge, ca nu este asa. Lectia de dragoste pe care trebuie sa o intelegem din aceasta parte este ca Dumnezeu se preocupa de calitatea vietii copiilor Sai. El avea sa creeze fiinta umana, capodopera creatiei Sale, dar mai intai a pregatit un mediu propice pentru o viata de calitate. A creat o atmosfera propice cand a separat apele de ape. Este mare pacat ca noi nu acordam valoare cuvenita operei divinate de creere a lumii noastre, distrugand adesea mediul pe care El la creat pentru copiii Sai, cand de fapt noi ar trebui sa fi cei dintai in apararea si pastrarea acestui ambient minunat care a fost pregatit cu atata dragoste.

Sa ne indreptam spre cea de a patra parte a lectiei. Geneza 1.9-13:

„⁹Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!" Și așa a fost.

¹⁰Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹¹Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost.

¹²Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei, și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

¹³Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.”

Aici se afla prima ocazie in care se mentioneaza ca Dumnezeu a vazut ca toate erau bune. Lumea care avea sa primeasca pe Adam si Eva in a sasea zi fusese deja pregatita. Dar si aici cei ce nu cred ridica obiectii: „,cum puteau fi create mai intai plantele, cand soarele a fost creat de abia in ziua urmatoare si aceasta cu atat mai mult stiind ca plantele au nevoie de lumina soarelui pentru procesul de fotosinteza?”. O dragul meu este foarte simplu. Daca Dumnezeu a avut putere sa creeze plantele din nimic, nu avea putere pentru a face ca plantele sa poate supravietui o zi fara soare? Pe de alta parte ce planta moare pentru ca nu primeste lumina de la soare pentru o zi. Cu adevarat aceasta ar fi o problema daca o zi a creatiunii ar reprezenta o era, pentru ca intr-adevar o mie de ani nu ar rezista nici o planta fara lumina. Totmai de aceea acesta este unul dintre argumentele cele mai puternice, ca fiecare zi a creatiunii a fost o zi literala.

Ne indreptam catre finalul acestui studiu vorbind despre puterea si dragostea lui Dumnezeu. Prin puterea Sa El a creat tot Universul. O dragul meu, Pamantul nu a fost cea dintai creatie a Sa, Universul deja exista. Biblia ne spune urmatoarele in Iov 38,4-7:

„⁴Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.

⁵Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

⁶Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului,

⁷atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?”

Cine erau acesti fii ai lui Dumnezeu care scoteau strigate de bucurie cand El a creat Pamantul? Cu siguranta ca alte creaturi care locuiau un Univers. Dar dupa aceea Dumnezeu a creat fiinta umana si a asezat-o in aceasta lume. In acest studiu vedem cea mai mare dovada a dragostei Sale, o dragoste manifestata in fiecare detaliu al creerii lumii noastre. Acesta demonstreaza de asemeni mila Sa, scopul vietii, al creatiei, si al existentei fiintei umane.

Natiunile care inconjurau pe Israel aveau propriile lor traditii si explicatii ale aparitiei lumii si a umanitatii. Aceste mituri vorbeau despre monstrii care au luptat in adancurile oceanelor si despre zei care s-au luptat intre ei pentru ca Universul sa vina la existenta. Pe gand realtarea simpla a Genezei ne vorbeste despre un Dumnezeu care numai cu puterea Cuvantului Sau a adus totul la existenta. Cum ai pute sa iti imaginezi ca israelitii au uitat pe Dumnezeul Atotputernic pentru a merge dupa zei falsi, dar acesta a fost realitatea de atunci si din nefericire este si realitatea zilelor noastre. Exista persoane care pot crede ca o explozie spatiala a adus la existenta viata, dar refuza sa accepte existenta lui Dumnezeu. Iar mai rau decat aceasta exista altii care incearca sa combine existenta lui Dumnezeu cu cea a evolutionismului.

Dar in acest studiu am vazut ca Dumnezeu se afla deasupra indoielilor umane. Daca tu crezi, Dumnezeu este Dumnezeu, si chiar daca tu nu crezi, El continua sa fie Dumnezeu. Nu ar fi mai simplu ca sa-L accepti ca Domn al existentei tale?